

KANCELARIA ADWOKACKA
ADWOKAT ANDRZEJ MAJSAK

Kraków, dnia 28 stycznia 2021 r.

Główny Inspektor Sanitarny
ul. Targowa 65
03-729 Warszawa

Działając w imieniu Polskiego Stowarzyszenia Prezenterów Muzyki DJ Union, z siedzibą w Krakowie, zarejestrowanego w KRS za nr 0000367291 (dalej „Stowarzyszenie”) zwracam się wnioskiem o wydanie opinii w przedmiocie organizowania imprez kulturalnych i rozrywkowych oraz o wskazanie wytycznych / rekomendacji dla organizatorów takiego wydarzenia co do wymogów, jakie powinny zostać spełnione i zasad bezpieczeństwa na jego terenie.

Niniejsze pismo jest bezpośrednio związane z aktualną bardzo trudną sytuacją, w jakiej znaleźli się prezenterzy muzyki zrzeszeni w Stowarzyszeniu, w połączeniu z odmową Rady Ministrów oraz Ministerstwa Kultury, Dziedzictwa Narodowego udzielenia szczególnego wsparcia dla branży - członków Stowarzyszenia postulowanego przez mojego Mandatna w pismach kierowanych do Prezesa Rady Ministrów, wątpliwości co do legalności wprowadzanych obostrzeń i zakazów prowadzenia działalności oraz aktualną sytuacją społeczno – gospodarczą w naszym kraju. W związku z czym, konieczne stało się rozważenie przez członków Stowarzyszenia zasad i warunków wykonywania ich działalności zawodowej związanej z prezentacją muzyki w trakcie imprez kulturalnych i rozrywkowych.

W ocenie Przedstawicieli Stowarzyszenia obecnie jest możliwe organizowanie imprez kulturalnych i rozrywkowych w sposób zapewniający bezpieczeństwo ich uczestnikom, a to ze względu na powszechną dostępność zarówno testów na obecność wirusa SARS-CoV 2 jak i środków ochrony osobistej. Moi Mandanci są świadomi wprowadzonego Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz.U. z 2020 r. poz. 2316 z późn. zm.) zakazu prowadzenia działalności polegającej na prowadzeniu dyskotek i klubów nocnych lub działalności, która polega na udostępnieniu miejsca do tańczenia organizowanego w pomieszczeniach lub w innych miejscach o zamkniętej przestrzeni oraz działalności polegającej na prowadzeniu miejsce do tańczenia i w zakresie innych form rozrywki lub rekreacji organizowanych w pomieszczeniach lub innych miejscach o zamkniętej przestrzeni oraz pozostałej działalności rozrywkowej i rekreacyjnej (§10 ust. 1pkt 1 i 19), jednakże podzielają opinię co do uzasadnionych wątpliwości w zakresie ich legalności i zasadności.

Jak bowiem słusznie wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 27 października 2020 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II SA/Op 219/20 zgodnie z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób, przy czym ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. „Oznacza to w świetle ugruntowanego orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, że ustawa musi samodzielnie określać podstawowe elementy ograniczenia danego prawa i wolności (por. orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 stycznia 2000 r., sygn. akt P 11/98; z dnia 28 czerwca 2000 r., sygn. akt K 34/99; z dnia 20 lutego 2001 r., sygn. akt P 2/00; z dnia 10 kwietnia 2001 r., sygn. akt U 7/00; z dnia 3 kwietnia 2001 r., sygn. akt K 32/99; z dnia 11 grudnia 2001 r., sygn. akt SK 16/00; z dnia 19 lutego 2002 r., sygn. akt U 3/01; z dnia 8 lipca 2003 r., sygn. akt P 10/02; z dnia 16 marca 2004 r., sygn. akt K 22/03; z dnia 29 listopada 2007 r., sygn. akt SK 43/06; z dnia 5 grudnia 2007 r., sygn. akt K 36/06; z dnia 5 lutego 2008 r., sygn. akt K 34/06; z dnia 19 czerwca 2008 r., sygn. akt P 23/07; z dnia 19 maja 2009 r., sygn. akt K 47/07; z dnia 7 marca 2012 r., sygn. akt K 3/10). Tylko unormowania, które nie stanowią podstawowych elementów składających się na ograniczenie konstytucyjnych praw i wolności mogą być objęte treścią rozporządzenia. W rozporządzeniu powinny być zamieszczane jedynie przepisy o charakterze technicznym, niemające zasadniczego znaczenia z punktu widzenia praw lub wolności jednostki. Przy ograniczaniu konstytucyjnych praw i wolności na podstawie art. 31 ust. 3 Konstytucji RP kompletność i szczegółowość regulacji ustawowej musi być znacznie zwiększona. Dlatego należy podkreślić, że przepisy stanowione na poziomie rozporządzenia, oprócz tego, że nie mogą regulować podstawowych konstytucyjnych wolności i praw, muszą także spełniać warunki określone w art. 92 ust. 1 Konstytucji RP. Rozporządzenie musi w związku z tym zostać wydane przez organ wskazany w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania. Z powyższymi regułami zerwano jednak wprowadzając przepisy związane z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem epidemii wywołanej wirusem SARS -CoV-2. Całość ograniczeń wolności i praw została przeniesiona z ustawy do rozporządzenia. Byłoby to dopuszczalne w przypadku ogłoszenia np. stanu klęski żywiołowej. Art. 21 i art. 22 ustawy o stanie klęski żywiołowej określa bowiem niezbędne ograniczenia wolności i praw człowieka i obywatela w przypadku wystąpienia stanu klęski żywiołowej. Z kolei art. 5 ust. 2 ustawy o stanie klęski żywiołowej pozwala Radzie Ministrów określić w rozporządzeniu, w zakresie dopuszczonym art. 21 i art. 22, rodzaje niezbędnych ograniczeń praw i wolności. Zamiast tego prawodawca wydał akty prawne rangi rozporządzenia, czyli akty rangi niższej niż ustawa, po to aby ograniczać w czasie epidemii podstawowe wolności i prawa człowieka. Przyjęta technika legislacyjna nowelizacji ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, ustawą z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2000 r. poz. 374 z późn. zm.) i kolejnymi ustawami, nie polegała na wprowadzeniu ograniczeń w zakresie korzystania z praw i wolności jednostki poprzez przyjęcie stosownych merytorycznych rozwiązań ustawowych przewidujących takie ograniczenia wraz z możliwością regulowania bardzo szczegółowych zagadnień technicznych na poziomie rozporządzenia. Polegała ona wyłącznie na wyposażeniu wprost Rady Ministrów w kompetencję do wprowadzania takich ograniczeń, bez dostatecznego zawarcia kompetencji w samej ustawie o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi.

W związku z powyższym, w ocenie Przedstawicieli Stowarzyszenia istnieją uzasadnione wątpliwości co do podstaw prawnych skutkujących w praktyce uniemożliwieniem członkom Stowarzyszenia wykonywania pracy związanej z prezentowaniem muzyki i świadczeniem usług na imprezach rozrywkowych, w tym tanecznych. W przestrzeni medialnej pojawiają się liczne informacje o powrocie do funkcjonowania coraz to większej ilości klubów muzycznych. Kierując się zarazem względami odpowiedzialności społecznej, z uwagi na panującą sytuację epidemiczną, zasadne jawi się zatem ustalenie jakie wytyczne powinni spełniać organizatorzy tego rodzaju wydarzeń w celu zapewnienia ich uczestnikom bezpieczeństwa epidemiologicznego.

W tym miejscu należy rozważyć czy aktualne pozostają wytyczne dla organizatorów imprez kulturalnych i rozrywkowych w trakcie epidemii wirusa SARS-CoV-2- w Polsce opracowane przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwo Rozwoju oraz Głównego Inspektora Sanitarnego, czy należy rozszerzyć je o podjęcie dodatkowych czynności związanych z weryfikacją stanu zdrowia uczestników imprezy – np. poprzez wykonanie testu na obecność koronawirusa - oraz np. zapewnieniem uczestnikom imprezy przez organizatora dodatkowych środków ochrony osobistej czy też określenia dodatkowych wymogów związanych z zachowaniem dystansu społecznego przy przeprowadzaniu tego typu wydarzeń. Nie do pominięcia wydają się tutaj argumenty podnoszone przez członków Stowarzyszenia dotyczące faktu uregulowania innych sfer życia społecznego, gdzie nie wprowadzono całkowitych zakazów, a które, jak się wydaje, w takim samym stopniu, jeżeli nie większym jak impreza przeprowadzona w ścisłym reżimie sanitarnym, przy założeniu wcześniejszego przebadania uczestników testem na koronawirusa - powodują zagrożenie zakażeniem. Tytułem przykładu podać tu można działalność sklepów, w tym tych w galeriach handlowych, które nie zostały całkowicie zamknięte, działalność przedszkoli, szkół podstawowych w klasach 1-3, czy przeprowadzenie nabożeństw religijnych. Kontakty społeczne we wskazanych przykładowo miejscach odbywają się przy zachowaniu określonego reżimu sanitarnego, który również, nawet po wielokroć bardziej rygorystyczny, można by wprowadzić przy okazji organizacji imprez i wydarzeń kulturalnych oraz rozrywkowych. O tym, iż bezpieczne przeprowadzenie takich imprez w reżimie sanitarnym jest możliwe i bezpieczne pod względem epidemiologicznym zostało m.in. udowodnione przez producenta „Sylwestra Marzeń”

emitowanego przez kanał 2 Telewizji Polskiej. Wskazane, postulowane zasady bezpieczeństwa zostały wymienione przez Prezesa Zarządu Telewizji Polskiej S.A. Pana Jacka Kurskiego jako zapewniające bezpieczeństwo uczestników imprezy. Nie odnotowano również, po przeprowadzeniu tej imprezy, istotnego wzrostu zakażeń wśród jej uczestników czy też jakichkolwiek sygnałów dotyczących pogorszenia się sytuacji epidemicznej w związku z jej odbyciem.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności niniejsze wystąpienie jawi się jako konieczne i w pełni uzasadnione, tym bardziej, iż jak wynika z doniesień medialnych coraz więcej przedsiębiorców w tym prowadzących dyskoteki i kluby nocne planuje ponowne rozpoczęcie swoich działalności. Zasadnym jawi się zatem wypracowanie odpowiednich standardów postępowania i zasad ochrony w tym zakresie, zaś wprowadzenie np. obowiązku uprzedniego wykonania i przedstawienia negatywnego testu na obecność koronawirusa zapewniłoby względne bezpieczeństwo uczestników imprez, jednocześnie mając pozytywny wpływ na wykrywalność tej choroby w społeczeństwie i prewencję przed nowymi zakażeniami, mając na uwadze zupełnie bezobjawowy przebieg zakażenia u wielu osób, które często nie są tego świadome.

Proszę o zrozumienie trudnej sytuacji, w jakiej znaleźli się członkowie Stowarzyszenia oraz o konstruktywne podejście do wskazanego wyżej problemu.

za Stowarzyszenie – pełnomocnik

ADWOKAT
Andrzej Majsak